

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

14 вересня 2006 року

№26 (2761)

16 ВЕРЕСНЯ – ДЕНЬ ВІНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

ШАНОВНІ ВІНАХІДНИКИ, РАЦІОНАЛІЗАТОРИ, НАУКОВЦІ ТА СТУДЕНТИ НТУУ «КПІ»!

Щиро вітаю Вас з Днем винахідника і раціоналізатора!

День винахідника і раціоналізатора поєднує людей різних професій і спеціальностей, але всі вони обов'язково наділені рідкісним даром творчості, почуттям нового, умінням розширити межі звичного, вийти за рамки стереотипу.

Винахідник і раціоналізатор – не професія, а покликання. Це прагнення поліпшити те, що було створено колись, спроба зробити ще один крок на шляху розвитку технічного прогресу. Тому День винахідника і раціоналізатора вважають своїм днем науковці і викладачі, інженери і робітники, фахівці і студенти. На всіх етапах розвитку суспільства технічна творчість була джерелом прогресивних рішень, які підвищують конкурентоспроможність продукції, полегшують умови сучасного виробництва, роблять більш комфортним життя людини.

Винахідники КПІ щорічно отримують більше 100 патентів на винаходи, промислові зразки, корисні моделі, роблять вагомий внесок у формування інтелектуального та інноваційного потенціалу країни, високого міжнародного іміджу України.

Бажаю Вам щастя та доброго здоров'я, енергії, високих професійних досягнень та натхнення у винахідницькій діяльності!

З повагою,

М.З. Згуровський, ректор НТУУ «КПІ»

До Дня винахідника і раціоналізатора України експертно-консультативна комісія з питань інтелектуальної власності визначила кращих винахідників нашого університету за підсумками 2005/2006 н.р. Грамотами та заохочувальними преміями будуть нагороджені такі винахідники – працівники НТУУ «КПІ»:

Мікульонюк І.О., к.х.н., доц. ІХФ (22 заявки, 16 патентів);
Кузнецов Ю.М., д.т.н., проф. ММІ (8 заявок, 7 патентів);
Ніщук О.П., к.т.н., ст.н.с. ТЕФ (8 заявок, 3 патенти);
Тривайло М.С., к.т.н., доц. ММІ (8 заявок, 11 патентів);
Острроверхов М.Я., к.т.н., доц. ФЕА (6 заявок, 4 патенти);
Усачов П.А., к.т.н., доц. ПБФ (5 заявок);
Науменко І.Я., нач.відділу КБ «Шторм» (3 заявки, 3 патенти);
Кизима В.І., ст.н.с. КБ «Шторм» (3 заявки, 3 патенти);
Юрчишина О.Я., аспірантка ММІ, (2 заявки, 6 патентів);
Скуратовський А.К., к.т.н., доц. ММІ (1 заявка, 3 патенти).

Відзначено також кращих винахідників – докторантів, аспірантів та студентів:

докторант Кушик В.Г. (ВП);
аспіранти: Трапезон К.О. (ФЕЛ), Фарук Вахід Ель-Дахабі (ММІ), Хмільчук О.І. (ВП);

студенти: ІХФ – Пуханов І.А., Шах О.В., Галицька М.О.;
ММІ – Дрок Д.О., Зарецький Д.В., Оринчак С.О., Пилипенко О.М., Довжик Л.М., Піркл Д.Ю., Ліберацький І.С., Галецький О.С.;
ІЕЕ – Можаровська О.А., Дуріцин О.Ю., Земляницька В.Ф.;
ФЕЛ – Вознюк М.В., Ткаченко Б.В., Шатковський Л.Ю.;
ПБФ – Клей О.В.; ТЕФ – Савельєва А.В.;
ФБТ – Гейко М.О., Костик Є.І., Шибєцький В.Ю.

“СЛУЖУ НАРОДУ УКРАЇНИ!”

Лунало над площею ВІТІ НТУУ «КПІ» 2 вересня, коли п'ятикурсники, карбуючи крок, ламкими від хвилювання голосами приймали військову присягу на вірність своїй Вітчизні.

Хвилювалися не лише курсанти. Хвилювалися й раділи за своїх синів і коханих батьки та рідні, які юрмилися з квітами. Серед них була і дворазова олімпійська чемпіонка Ліля Подкопаєва, яка прийшла привітати свого брата. Хвилювалися і наставники – професійні військові, які щорічно з трепетом приймають поповнення до своїх лав.

Привітав курсантів начальник інституту к.т.н., доцент, генерал-майор Анатолій Іванович Міночкін. Він є одним з ініціаторів та активно впроваджує у військову освіту перспективну систему підготовки

фахівців за схемою: 4 роки – студент, 1 рік – курсант. До речі, напередодні Дня Незалежності Анатолію Івановичу присвоєно чергове військове звання, з чим ми його щиро вітаємо.

На запитання, що він вважає головним у такій системі навчання (4+1), генерал-майор відповів: “За результатами військово-наукових робіт можна зробити висновок, що рівень підготовки студентів за схемою 4+1 не поступається рівню підготовки курсантів, а також відповідає положенням Болонської декларації, що дозволяє інтегруватися в європейський освітній простір”.

Т.Шибіцька, майор

Київська і Варшавська політехніки заприязнилися

Ректор Варшавського технологічного університету (ВТУ) Влодзімеж Курнік 29 серпня – 1 вересня перебував у НТУУ «КПІ» з робочим візитом. Його супроводжувала начальник відділу міжнародних зв'язків цього університету пані Євгенія Чоборовська.

Понад століття тому одним височайшим повелінням царя Миколи II на теренах Російської імперії одночасно було створено три політехнічних інститути – в Санкт-Петербурзі, Києві та Варшаві. Нині відбувається процес зближення і налагодження тіснішої співпраці цих відомих у світі навчальних закладів. Уже укладено партнерські угоди між Київською та Санкт-Петербурзькою політехніками, між Варшавською та Санкт-Петербурзькою. У перспективі – договір між Київським політехнічним інститутом та Варшавським технологічним (на виконання укладеного Меморандуму) та велика тристороння угода.

29 серпня на зустрічі, в якій взяли участь ректор університету М.З.Згуровський, перший проректор Ю.І.Якименко, проректор з навчально-виховної роботи Г.Б. Варламов, проректор з міжнародних зв'язків С.І.Сидоренко, заступник проректора В.А.Барбаш, начальник управління міжнародних зв'язків Б.А.Циганок та інші, було обговорено перспективи майбутньої співпраці між навчальними закладами та факультетами.

М.З.Згуровський та В. Курнік

Зокрема, з української сторони було запропоновано силами трьох університетів – Київського, Варшавського та Санкт-Петербурзького – проводити щорічні наукові конференції, по черзі в кожному з них із залученням провідних науковців різних країн світу, де б висвітлювалися та обговорювалися цікаві наукові проблеми. Пропонувалося також проведення спільних наукових сту-

дентських конференцій за участю молодих учених. Наш університет уже має досвід з організації таких заходів. Прикладом було проведено олімпіаду з програмування “КПІ-OPEN”, яка за глибиною завдань і складом учасників засвідчила високий рівень підготовки.

Зі свого боку, ректор В.Курнік вважає доцільною і перспективною співпрацю окремих підрозділів у рамках генеральної угоди. Наприклад, наукова бібліотека ВТУ має численні фонди наукових праць європейських учених минулих років видань, напрацювання з організації бібліотечної справи тощо. А в архівах музею ВТУ зберігається багато історичних документів, які могли б зацікавити українських дослідників. Також пан ректор наголосив на широкій співпраці студентських самоврядних організацій ВТУ та КПІ.

Також відбувся зацікавлений обмін думками щодо напрацювань у сфері рейтингування національних систем освіти та навчальних закладів. Тут представникам кафедри ЮНЕСКО НТУУ «КПІ» було що сказати і продемонструвати, адже саме їй, відповідно до угоди з UNESCO-СЕРЕС, доручено здійснити в Україні весь комплекс робіт для створення об'єктивної системи оцінювання ВНЗ.

Після обговорення поточних справ було окреслено найближчі спільні заходи.

Гості ознайомилися з Науково-технічною бібліотекою, Державним політехнічним музеєм, Українським інститутом інформаційних технологій в освіті, відвідали факультети й інститути та взяли участь в урочистостях з нагоди початку нового навчального року.

На запитання кореспондента “КПІ” про враження від візиту, пан ректор люб'язно розповідав про спільну історію наших навчальних закладів і країн, про наукові школи, з яких вийшли всесвітньо відомі вчені.

Університети, які мають схожу історію, близькі за духом та сферою діяльності, просто зобов'язані заприязнитися, впевнений він. Це важливо і для сьогодення, і для майбутнього, адже нинішні студенти, краще пізнавши одне одного, здружаться і потім спільно працюватимуть на розбудову своїх країн і Європи в цілому. Тож не має значення, де живе людина, завдяки сучасним комунікаційним та інформаційним технологіям, маючи спільні проекти з представниками різних країн, можна плідно і результативно працювати, не виїжджаючи за межі, приміром, Польщі.

А ще ректор наголосив на неформальному спілкуванні студентів з різних країн. Через побут, культуру і спорт – найкоротший шлях до порозуміння і дружби, вважає пан Влодзімеж Курнік.

Інф. “КПІ”

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 До Дня винахідника і раціоналізатора

1 НТУУ “КПІ” – Варшавська політехніка

2 Ю.Ю. Лукачу – 80!

Радість перемоги маркетологів ФММ

3 “Моя мрія здійснилась!”

Глобалізація та лазерна технологія

Бути патріотом!

4 Концерт японських барабанщиків

Відкрито виставку

Увага: конкурс інноваційних розробок

ВІТАЄМО! ВІТАЄМО!

Професору Юрію Юхимовичу Лукачу – 80!

11 вересня виповнилося 80 років талановитому вченому, педагогу та організатору, доктору технічних наук, заслуженому професору НТУУ "КПІ" Юрію Юхимовичу Лукачу – людині, чия ім'я не без підстав пов'язується зі становленням, формуванням і зміцненням одних з найавторитетніших у світі наукових шкіл з переробки полімерів, а також процесів та апаратів хімічних виробництв.

Життя Юрія Юхимовича – це ціла епоха: жорсткі тридцять років, страшні роки Великої Вітчизняної війни, важкі повоєнні роки відбудови та наступні непрості роки становлення могутньої держави.

Народився Ю.Ю. Лукач у селі Хвостовці Немирівського району Вінницької області в родині службовців. Це були часи, коли здібних фахівців "кидали" в найвідповідальніші місця неосвяженої країни. Серед таких фахівців був і Юхим Сергійович – батько Ю.Ю. Лукача, тому не є дивною географія проживання сім'ї Лукачів: з 1933 року Вінниця, з 1935 – Саратов, з 1938 – Київ, а з 1941 – славетна своїми зброярськими традиціями Тула, директором одного з оборонних заводів якої було призначено батька Ю.Ю. Лукача.

1943 року, після закінчення середньої школи, Юрій Лукач став студентом Московського авіаційного інституту. Після визволення Києва сім'я повернулася до цього міста, а сам Юрій перевівся до Київського політехнічного інституту, який закінчив 1948 року – в 50-у річницю заснування КПІ, отримавши кваліфікацію інженера-механіка.

Розподілено молодого фахівця було до НДІ Мінавтотрансу УРСР, в якому на посаді старшого інженера Ю.Ю. Лукач пропрацював два роки – до вступу 1950 року до аспірантури на кафедру машин та апаратів хімічних виробництв КПІ, після закінчення якої він захистив кандидатську дисертацію і почав працювати асистентом у Київському технологічному інституті силікатів. У зв'язку з приєднанням 1954 року цього інституту до КПІ подальше життя Ю.Ю. Лукача протягом понад півстоліття нерозривно пов'язане з Київською політехнікою.

Асистент, старший викладач, виконувач обов'язків доцента, доцент, заступник декана факультету хімічного машинобудування, декан вечірнього факультету... і неперервна наукова робота в молодій, але перспективній галузі переробки полімерів, результатом якої, крім всього, стали численні монографії, які навіть на початку XXI століття російські фахівці назвали настільними книгами всіх полімерпереробників. Через два роки після захисту 1971 року докторської дисертації Ю.Ю. Лукач отримав вчене звання професора і очолив кафедру машин та апаратів хімічних понад чверть століття. Тривалий час він був заступником голови методичної ради КПІ, членом Науково-методичної ради МВ ССО СРСР, Ради НАН України з проблем тепло-технологій, науково-технічного комітету ДКНТ СРСР, головою спеціалізованої Вченої ради із захисту докторських дисертацій, головним науковим консультантом Київського ВО «Більшовик». Під керівництвом Ю.Ю. Лукача захищено 4 докторських і майже чотири десятки кандидатських дисертацій, а також підготовлено понад дві тисячі висококваліфікованих інженерів-механіків. Він автор понад 300 друкованих праць, у тому числі 100 авторських свідоцтв на винаходи і 15 патентів розвинутих зарубіжних країн. Юрій Юхимович стояв у витоків широкого впровадження комп'ютеризації та результатів наукових досліджень у навчальний процес. Завдяки великій організаторській і творчій роботі Ю.Ю. Лукача та інших співробітників інституту 1978 року факультет хімічного машинобудування отримав новий навчальний корпус. Наполеглива і сумлінна робота Юрія Юхимовича відзначена багатьма державними нагородами.

Колектив інженерно-хімічного факультету, кафедра машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв, численні вдячні учні та колеги щиро вітають Юрія Юхимовича – Ученого, Педагога, Інтелігента, Людину – зі славним ювілеєм, бажають йому здоров'я і довгих років плідної роботи в стінах рідного університету.

Співпраця в галузі інформаційних технологій в освіті

програмно-технічне забезпечення підрозділу. Гість цікавився операційними системами, на базі яких провадиться навчання; проектами, виконаними під егідою ЮНЕСКО, проектами і завданнями ДН, які в майбутньому можуть бути спільно вирішені та реалізовані.

"Якими б розвиненими технологіями не володіло суспільство, – зауважив гість, – усі вони знаходяться на початковому етапі використання інформаційних технологій в освіті". На що ректор НТУУ "КПІ" М.З.Згуровський відповів, що спільними зусиллями українські та російські фахівці здатні забезпечити широке застосування інформаційних технологій, зокрема в навчанні.

За результатами обміну думками було досягнуто відповідних домовленостей. В обговоренні взяли участь: перший проректор Ю.І. Якименко, заступник директора ІПСА з наукової роботи проф. Н.Д. Панкратова, вчений секретар кафедри ЮНЕСКО С.М. Шукаєв, декан ММІФ проф. В.П. Яценко та інші.

Інф. "КПІ"

Варшавський технологічний – партнер КПІ

Варшавський технологічний університет налічує 30 000 студентів, яких навчають 2 000 викладачів. Тут готують майбутніх архітекторів, бізнесменів та менеджерів, фахівців з математики, інформатики, біології, хіміків, транспортників та багатьох інших.

До складу ВТУ входять 17 факультетів, серед них: архітектури, автомобільного і важкого машинобудування, хімічних технологій, хімічний, цивільного будівництва, електротехніки, електроніки й інформаційних технологій, моделювання

умов експлуатації, геодезії й картографії, матеріалознавства, математики й інформатики, фізики, енергетики й авіабудування, виробничий, транспортний.

В університеті також діють: центр фізичного виховання і спорту, центр вивчення іноземних мов, центр вивчення англійської мови, школа бізнесу, наукова бібліотека, обчислювальний центр тощо.

Варшавський технологічний університет приділяє особливу увагу міжнародному співробітництву у сфері наукових розробок, технологій, публікації і культури. У 1999 році ВТУ співпрацював за 162 двосторонніми угодами з багатьма провідними уні-

верситетами і науковими лабораторіями світу.

У 1998 році 2120 співробітників, викладачів та студентів за програмами обміну досвідом працювали в університетах 54 країн світу. Водночас ВТУ прийняв у себе 1055 представників з 48 країн.

У 1998 році 68 співробітників університету брали участь у роботі міжнародних організацій, у тому числі SEFI, ELLI, EAIE, IACEE, EUROPACE 2000. Альянс університетів за демократію і багатого інших. Багато співробітників університету є членами міжнародних комітетів наукових видавництва.

ВТУ пишається участю в таких міжнародних програмах, як: TEMPUS II, TEMPUS IIB, INCO-COPERNICUS, COST, the European Unions IV Framework Programme, Action Jean Monnet, PHARE, SOCRATES, LEONARDO, EUREKA. Програма SOCRATES-ERASMUS дозволяє 90 студентам і 49 викладачам виїхати на навчання в інші європейські технологічні університети. Кількість студентів і викладачів, що беруть участь у цій програмі, збільшується щорічно.

Закордонні партнери ВТУ (країни з найбільшою кількістю діючих угод): Німеччина – 20, США – 17, Великобританія – 16, Франція – 14, Італія – 12, Росія – 9, Японія – 7, Україна – 7, інші країни – 60. Загальна кількість – 162.

За інформацією сайту
www.pw.edu.pl

Науковий проект командного написання міні-кейсу з латерального маркетингу "Маленький магазинчик vs мережі роздрібних салонів побутової техніки", поданий молодим викладачем кафедри промислового маркетингу Н.В.Юдіною із командою студентів-маркетологів, приніс факультету медалі та маркетингу НТУУ "КПІ".

– II місце в загальному Всеукраїнському конкурсі кращих бізнес-проектів; – I місце у Всеукраїнському конкурсі міні-кейсів.

НТУУ "КПІ" представляла велика професійна команда, яка складалася зі спраглих до сучасних знань студентів другого курсу (дані весняного семестру) груп УМ-41 та УМ-42 кафедри промислового маркетингу:

1. Борисова Дмитра;
2. Державської Марини;
3. Динікова Павла;
4. Кіци Ірини;
5. Несін Галини;
6. Парсенюк Ірини;
7. Полоза Володимира (УМ-23, IV курс);
8. Сеєди Максима;
9. Чабан Юлії;
10. Шило Олії

та наукового керівника й автора ідеї міні-кейсу – викладача кафедри промислового маркетингу Юдіної Наталії Володимирівни.

РАДІСТЬ ПЕРЕМОГИ МАРКЕТОЛОГІВ ФММ

Філіп Котлер та переможці конкурсу

Цей конкурс для молодих та амбітних науковців було організовано Києво-Могилянською Бізнес-Школою (kmb) за сприяння Консорціуму з удосконалення менеджмент-освіти в Україні. Підведення підсумків та нагородження переможців приурочили до візиту в Україну Філіпа Котлера – професора міжнародного маркетингу та засновника Kellogg School of Management при Northwestern University, автора багатьох книг та понад 100 статей із маркетингу, консультанта компаній рейтингу Fortune 500 (IBM, Michelin, Bank of America, Merck, General Electric, Honeywell, Motorola та інші). Це один із найвідоміших та найповажніших маркетологів світу: у 1985 р. його визнали найкращим учителем маркетингу Американської асоціації маркетингу, Європейська асоціація консультантів маркетингу та тренерів з продажу нагородила Котлера премією за "маркетингову неперевершеність", у 1995 р. Міжнародна організація директорів з продажу та маркетингу назвала його маркетологом року, а в 2002 р. Академія маркетингових наук присвоїла йому таке ж звання. Вчений регулярно виступає з майстер-класами та доповідями у США, країнах Європи та Азії. Загальний наклад його книг, за якими навчаються студенти в усьому світі, перевищує 3 млн екземплярів, їх видано двадцятьма мовами. До речі, саме з України в 1920 р. виїхали до США його батьки.

Тож потрапити на його відкриту лекцію для молодих науковців було дуже непросто, адже всі прагнули побачити і почути Великого Гуру. НТУУ "КПІ" на цій зустрічі представляли маркетологи кафедри промислового маркетингу ФММ, що стали переможцями конкурсу на кращу бізнес-ідею. Але про свою перемогу на той час вони ще не здогадувалися, хоча дуже хотілося стати кращими.

Своїми враженнями ділиться Н.В.Юдіна:

– Поняття "конкурс" завжди викликає певне хвилювання, багато часу займає відбір ідейної концепції та підготовка. Крім того, в кожному змаганні завжди є частка ризику – ніколи не знаєш наперед, чи зможеш "перетнути Рубіжон"... Та ще з часів мого яскравого студентського життя в КПІ мені дуже добре відомо: якщо існує хоча б незначна ймовірність здобути перемогу – варто братися до справи. Якщо не намагатися – ніколи не будеш знати про свої можливості, а якщо ти сьогодні переможений, просто слід наполегливіше працювати завтра... Отже, ідею було знайдено, команду талановитих студентів сформовано – так народився конкурсний проект!

І ось хвилюючий момент – команду маркетологів ФММ у повному складі запрошено представляти НТУУ "КПІ" на єдиному в Україні майстер-класі Філіпа Котлера "Маркетинг у новій економіці", що відбувся 19 травня 2006 р. Організатори конкурсу, до останнього залишаючи в таємниці імена головних переможців, урочисто вручили викладачам і студентам квитки на лекцію відомого вченого, чия наукові праці й допомогли політехнікам потрапити на омріяну зустріч.

Особисто для мене, як викладача кафедри промислового маркетингу, це була надзвичайна можливість почути та спілкуватися з Першим, за методиками якого навчали мене та зараз уже сама навчаю нові покоління вітчизняних маркетологів! А для студентів, майбутніх провідних фахівців маркетингових відділів компаній, спілкування з живою легендою маркетингу надало можливість доторкнутися до західного досвіду, який, я вірю, вони зможуть використовувати як аналог вже незабаром у нашій країні. Будучи феноменальною людиною, Філіп Котлер володіє великим даром говорити про складні речі простою мовою, надихаючи на науковий пошук та наче мимохідь вказуючи, де знаходиться "нафту маркетингу".

Учений не лише розбурхує увагу та спрямовує на дерзання. Він водночас покладає на нас велику відповідальність за нашу майбутню професійну діяльність в Україні. Тому я впевнена, що кожен учасник нашої команди, відмічений засновником маркетингу, буде натхненно впроваджувати в життя філософію маркетингу, пишатися своїм фаховим вибором та з гідністю нести звання українського маркетолога!

У цей пам'ятний для вітчизняних маркетологів день Філіп Котлер особисто подарував кожному учаснику команди-переможниці ФММ НТУУ "КПІ" свою нову книжку "10 смертних гріхів маркетингу. Ознаки і методи вирішення" із власним автографом на пам'ять. Такими символічними презентами він наче передав побажання професійного зростання та наукового розвитку всім фахівцям маркетингу в Україні.

Я пишаюся, що це символічне маркетингове "хрещення" пройшли саме наші студенти – вихованці кафедри промислового маркетингу ФММ НТУУ "КПІ", з чим усіх нас щиро вітаю!

Побажаємо ж і ми молодим науковцям наснаги у творчості та професійного злету.

Підготувала Н.Вдовенко

Коли моє шкільне навчання добігло кінця (на порозі маячив 11 клас), поставили запитання: "Ким я буду?", "Що робитиму в житті?". Чи не випадково (хоча, впевнений, випадковостей не буває) почув слово "соціологія", уже не пам'ятаю в якому контексті. Мандри Інтернетом привели на сайт ФС НТУУ "КПІ".

"Моя мрія здійснилась!"

ред іншої цікавої інформації вчитав оголошення про набір на підготовчі курси в Інститут довузівської підготовки (ІДП).

Оперативно зібрав документи – і з вересня почалося напружене життя. Зранку – у школі, потім, не заїжджаючи додому, – на курси. Повертався аж після сьомої вечора, вчив уроки, виконував завдання з ІДП, намагався відіспати. Хоч як складно було, згодом звик. Навіть дивувався, якщо у вихідні траплялася вільна година, коли не треба було кудись поспішати чи щось конспектувати.

Невідомий досі предмет "Людина і світ", який викладали на курсах, виявився дуже цікавим і допоміг поглянути на буденні речі, як то кажуть, іншими очима, глибше і ширше зрозуміти сутність навколишнього світу. Незабаром вибрав і фах – "Адміністративний менеджмент" (дуже вже мало у нас кваліфікованих управлінців) та доклав максимум зусиль, щоб потрапити вчитися на ФС.

Добре пам'ятаю день іспитів – 4 травня. Мені пощастило, питання були знайомі й зрозумілі. На мою думку, хто не лінувався і готувався добре, мали всі шанси отримати гарний бал, а хто сподівався, що все вирішиться саме собою – нічого не отримали. Рівно через 20 днів на стенді перед 16 корпусом знайшов у списках своє прізвище і побачив результат – 82 бали (прохідний – 75). Тож далі сумнівів не було – навчатимусь у КПІ.

Промайнули шкільні іспити, випускний, вступна співбесіда в НТУУ "КПІ", вітання зі вступом до університету. Я неймовірно радий. Тепер я студент, і у мене, мені так здається, велике майбутнє. Цей факультет мені дуже подобається, за ті дев'ять місяців, що я навчався на підготовчих курсах, я встиг полюбити ту атмосферу, яка панує серед студентів, тих високопрофесійних викладачів, які нас навчали, і просто той п'ятий поверх, де розташований факультет соціології.

Мені здається, що в КПІ готують чудових фахівців, які допоможуть Україні вийти на рівень високорозвинених країн. Адже у нас для цього все є: гарна земля, працюючі люди, чисте небо. Нам не вистачає тільки гарного управління, яке змогло б усі ресурси спрямувати на процвітання країни. Економісти іноді порівнюють державу з організмом, який живе і розвивається, та для повноцінного функціонування йому потрібна голова, бо тіло без голови, швидше за все, лише нашкодить собі та іншим.

А ще мені здається, що людина здатна на більше, ніж вона про себе думає. Якщо ми захочемо, то сумлінною, копійкою працюємо зможемо досягти багато чого. Та для цього слід побороти ліню і постійно вдосконалювати себе.

Дмитро Бондаренко, студент I курсу ФС

Д.Бондаренко запалює факел

Лазерна технологія виникла понад сорок років тому, та й досі переживає бурхливий розвиток. Можна навіть сказати, що стрімке поширення інформаційних технологій стало можливим завдяки використанню лазерів для виготовлення сучасних мікропроцесорів. Швидкодіючі персональні комп'ютери, що разом з новітніми лазерними комунікаційними системами фактично викликали революцію в інформаційних технологіях, сприяли інтенсивному розвитку інформаційного суспільства. Тож поняття, винесені в назву статті, дійсно дуже тісно пов'язані: глобалізація поширилася завдяки розвитку лазерної технології, а та набула такого бурхливого розвитку завдяки глобалізаційним процесам у сучасному світі.

Це підтвердив і міжнародний семінар "Глобальне партнерство в дослідженнях та підготовці кадрів з використання лазерної технології у виробництві", організований Національною академією наук США (NAS), Національним фондом наукових досліджень (NSF) та ін., що відбувся 16-19 липня у Вашингтоні (США). Головними доповідачами були запрошені найвідоміші фахівці з лазерної технології основних промислово розвинених країн. Були також представлені огляди за названою тематикою із США, Європи та Азії. Головував проф. Джоті Мазумдера – директор Лазерного центру Мічиганського університету.

Від України за запрошеною доповіддю був запрошений проф. В.С. Коваленко – директор НДІ лазерної техніки та технології, завідувач кафедрою лазерної технології, конструювання машин та матеріалознавства НТУУ "КПІ", віце-президент Академії інженерних наук України. Його виступ поставили першим після офіційних вітань директора проекту Національного фонду наукових досліджень США пані Марі Ріалф та керівників семінару. Другим виступив представник Німеччини проф. Стефан Каельєр з Аахенського університету, який є президентом Європейського лазерного інституту, та ін.

Із заслуханих доповідей можна зробити висновок, що дослідження в лазерній технології ще далекі від насичення, їх інтенсивність, як і фінансування досліджень, неухильно зростає. Особливо бурхливий розвиток розробок спостерігається в Європі. Тут створено загальноєвропейську дослідницьку програму "Photonics-21" та організовано Європейський лазерний інститут. У Німеччині діє кілька десятків дослідницьких центрів, більше ніж у 60 університетах розроблені спеціальні програми підготовки кадрів. Водночас відзначалося, що вперше підготовку фахівців з лазерної технології розпочали в Київській політехніці ще з 1964 р., а з 1984 р. в КПІ та МВТУ ім. Баумана (Росія) офіційно відкрито нову на той час спеціальність з підготовки інженерів "Обладнання та технологія лазерної обробки матеріалів". За цей час тільки на кафедрі лазерної техно-

з великою увагою було заслухано доповідь конгресмена-республіканця В. Ехлера "Політика США в галузі науки". Головна теза виступу – фотоніка та лазерна технологія повинні бути пріоритетними галузями розвитку промислово розвинутої країни, і особлива увага при цьому має приділятися підготовці кваліфікованих кадрів різних рівнів. Слід ширше розгорнути співпрацю та обмін досвідом між фахівцями на базі міжнародних та глобальних науково-технічних платформ і програм. У Конгресі США ця концепція буде всіляко підтримуватися, а відповідні законопроекти – активно лобюватися.

Слухаючи цей виступ, задавався питанням: а чому до цієї проблеми у наших парламентарів не доходять руки? Чому не використовується наявний потенціал, який має Україна в галузі лазерної технології? Чому в розвинених країнах цей напрям розвитку науки і техніки є пріоритетним, а в Україні, за наявності всесвітнього відомих наукових та освітніх шкіл, значних досягнень у становленні лазерної технології, уваги до розвитку фотоніки та лазерної технології зовсім не відчувається? Питань багато, а відповідей, на жаль, немає...

Глобалізація та лазерна технологія

Особливо енергійно обговорювали питання підготовки кадрів. Прихильники навчання інженерів (бакалаврів або магістрів) на базі фізичних спеціальностей врешті-решт погодились з доцільністю підготовки фахівців на базі машинобудівних спеціальностей. Дуже позитивно було оцінено багаторічний досвід Київської політехніки, навчальна програма якої пройшла випробування часом. Було зауважено про необхідність поширення дистанційного навчання, коли спеціальна дисципліна в електронному вигляді є доступною для студента з будь-якої країни через Інтернет.

Як представникові України мені було дуже приємно спостерігати, що роль та досягнення в розвитку низки наукових напрямків лазерної технології та відповідних освітніх програм фахівців нашої країни визнані на світовому рівні.

В.С. Коваленко, зав. кафедрою ЛТКМ, проф.

Сьогодні українське суспільство переживає період докорінних змін. Громадянська детермінує наявність відповідної громадянської позиції людини, яка визначає її активну участь в усіх соціально-економічних, політичних і соціальних змінах. Така позиція ґрунтується на розумінні того, що кожна людина є невід'ємною частиною своєї нації, свого народу. В даному випадку йдеться про наявність у громадянина відповідних національних почуттів, які сприяють його ідентифікації зі своїм народом.

Освітньо-виховний процес є складним і тривалим, він не стоїть осторонь політичних, економічних, глобальних питань. Згідно з навчальними програмами діяльність вищих навчальних закладів (як одного із інститутів виховання та соціалізації) базується на «Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті». У цьому контексті актуальною є проблема формування патріотизму у громадян нашої держави. Звичайно, в такому вихованні пріоритетними є розуміння самого себе, свого народу-нації, але все ж таки,

воно повинно здійснюватися поряд з вихованням толерантності до інших націй.

Невизначеність патріотичної ідеології на початку XXI століття має місце не тільки в її практиках, але й в освітніх програмах, діяльності державних керівних органів, засобах масової інформації тощо.

Патріотичне виховання містить цілий комплекс заходів духовного,

БУТИ ПАТРІОТОМ!

ідеологічного, соціально-політичного, психолого-педагогічного та іншого характеру, реалізація яких покликана сприяти формуванню у людей готовності до виконання функцій справжнього патріота своєї Вітчизни, для якого патріотизм – то іманентний складник його духу, душі, практик, а не демонстративність та карнавальність, не бренд: шаровари, вишиванка, вуса, оселедець...

Особливо актуальною є проблема виховання почуття патріотизму се-

ред студентської молоді. При цьому необхідні враховувати нові тенденції в розвитку форм громадянських якостей особистості. Однак, тільки тоді, коли сама молодь буде відчувати турботу з боку держави, можна буде говорити про таке ж ставлення зі сторони студентства.

Ефективність та доцільність патріотичного виховання студентів НТУУ «КПІ» можуть бути «вимірні» за допо-

могою використання соціологічного інструментарію. Так, фахівці Науково-дослідницького центру прикладної соціології «Соціоплюс» провели дослідження на тему «Дослідження динаміки ціннісних та професійних орієнтацій студентів технічного ВНЗ при переході до постіндустріального суспільства», одним із завдань якого було визначення патріотизму студентів НТУУ «КПІ». Дослідження проводилося методом анкетування, вибірково сукупність, при похибці 3% та значенні довірчої ймовірності 0,95 складала 1036 осіб. При цьому враховувалася пропорційна представленість студентів по факультетах. Але перед тим, як визначати «рівень» патріотичності студентів, фахівці вирішили дізнатися, який зміст вкладають самі студенти в поняття «патріотизм». Результати опитування наведені в Таблиці.

Необхідно відзначити, що «рівень» патріотизму як почуття гордості за належність до своєї держави та самоусвідомлення себе патріотом у студентів-політехніків є досить високим.

Наведені результати дозволяють сподіватися, що студенти НТУУ «КПІ» стануть гідними громадянами нашої держави.

Хоча, заради справедливості зазначимо, що патріотизм буває двох типів: патріотизм справжній та патріотизм формальний. Дійсний патріот вбачає своє завдання в тому, щоб своїми заслугами прикрашати національний прапор; патріот формальний користується цим прапором для того, щоб прикривати ним свою власну ганебність.

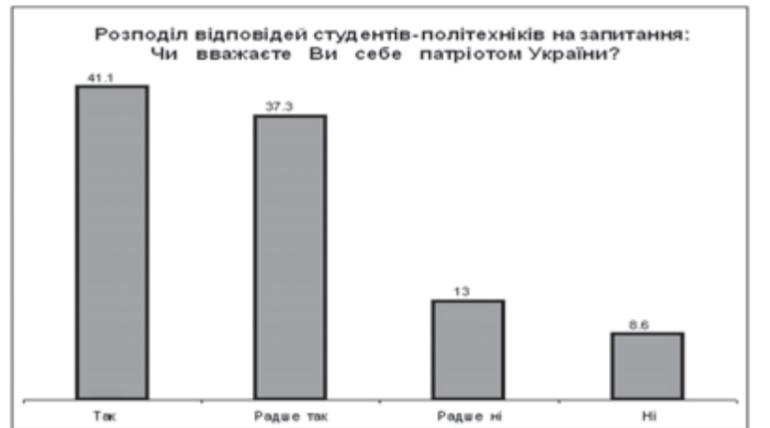
Саме тому, щоб в нашому університеті виховувалися справжні патріоти держави, самого університету, основним завданням патріотичного виховання повинно бути цілеспрямоване формування людини в душі високої соціальної активності (але не активізму), громадянськості, патріотизму, мобілізація всіх сил суспільства, його соціальних і державних інститутів на активну участь у створенні необхідних умов для відродження патріотизму у молоді як духовної, моральної та соціально значущої складової реформування сучасної України.

Таким чином, із загальної мети патріотичного виховання в НТУУ «КПІ»,

– залучення людини до системи соціокультурних цінностей, що відображають багатство і своєрідність історії і культури як своєї Вітчизни, народу, так і загальнолюдських, формування потреб у високих духовно-етичних і культурних цінностях і в їх подальшому розвитку;

– виховання пошани до закону, норм колективного життя, розвиток соціальної і цивільної відповідальності як найважливішої характеристики молоді, що виявляється в турботі про благополуччя своєї країни, її зміцнення і захищеність;

– виховання позитивного ставлення до праці як вищої цінності в житті, розвиток потреби в праці на

що полягає у формуванні у молоді високих соціальнозначущих якостей, готовності реалізувати їх на користь суспільства і держави, витікають наступні завдання, реалізація яких сприяла б зростанню дієздатності підростаючого покоління, значному підвищенню рівня його соціальної активності, громадянськості та патріотизму:

– філософсько-світоглядна підготовка людини, допомога їй у визначенні сенсу життя в умовах здійснюваних перетворень; формування самосвідомості, ціннісного ставлення до особи, суспільства, держави, до ідей і цінностей їх відродження і розвитку;

користь суспільства, держави, в ім'я служіння Вітчизні, формування соціально значущої діяльничної цілеспрямованості;

– виховання толерантного ставлення до інших етнічних спільнот, націй, народів тощо.

Особливо важливою реалізація таких завдань є для майбутніх офіцерів, курсантів Військового інституту телекомунікацій та інформатизації НТУУ «КПІ». Адже, саме військові вважаються найбільш вираженими носіями патріотичних цінностей, бо саме їм необхідно в першу чергу ставати на захист Батьківщини.

А.А. Мельниченко, директор НДЦ ПС "Соціоплюс"

Патріотизм - це:	Частота	% до відповідей
Любов до Батьківщини, що не пов'язана з будь-якими діями	299	29.6
Повага до історії та культури своєї країни	330	32.7
Готовність пожертвувати всім заради Батьківщини	198	19.6
Готовність відстоювати державні інтереси зі зброєю в руках	122	12.1
Дотримання державних інтересів, навіть на шкоду особистісним	64	6.3
Система переконань, що заснована на загальнолюдських цінностях	121	12
Солідарність з більшістю населення з найважливіших питань	50	5
Підтримка офіційної державної ідеології	39	3.9
Інше	32	3.2
Важко відповісти	65	6.4

Початок київської осені ознаменувався відкриттям "Місяця Японії в Україні". Наш університет не міг залишитись осторонь від цієї події, адже в НТУУ "КПІ" вже кілька років діє Українсько-японський центр.

5 вересня в ЦКМ НТУУ "КПІ" відбувся концерт японських барабанщиків "TAWOO" – фестиваль яскраво й гучно увірвався до нас, мов хвиля цунамі. В залі був аншлаґ: культура дуже далекого й загадкового Сходу неабияк зацікавила молодь. Його Високоповажність Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Муцуо Мабучі та директор Українсько-японського центру НТУУ "КПІ" проф. Б.А.Циганок виступили з вітальним словом. Вони висловили радість, що українці мають унікальну нагоду доторкнутись до культури цієї надзвичайної країни.

Ось, нарешті, на сцені з'явилися семеро дівчат та юнак, які на дві години перенесли присутніх до фантастично-ритмічного світу тайко. Саме так називається японський народний ударний інструмент і манера виконання в цілому.

Бурхливі овації викликали звернення солістки "TAWOO" до глядачів українською мовою:

Новий шлях японських барабанщиків "TAWOO"

"Доброго вечора, друзі. Я дуже рада зустрічі з вами". Далі вже з перекладачем пані Каорі пояснила, що назва колективу означає "шлях" і зазначила, що в Україні, де "TAWOO" виступає вперше, для них розпочинається новий цікавий шлях. Публіка дуже тепло реагувала на кожну фразу гості зі Сходу. Після такого от знайомства зала потонула в ритм японських барабанів, звук яких, здавалось, йшов не тільки зі сцени, але й зі стелі, підлоги, стін...

Кожна композиція була невеликою виставою. Тут поєднувалось все: японські маски, танцювальні рухи, вигук і, звичайно ж, експресивна "музика" тайко. Барабанщики та їхні інструменти ставали єдиним організмом, життя якого залежало від синхронності й безперерійного ритму.

Часом за спинами виконавців, на великий екран, проєктувались слайди: "Мелодика" й ритміка барабанів змінювались залежно від тематики картини – таким чином барабанщики "TAWOO" намагались донести свої асоціації з Японією через ритм і рухи. Наприклад, хмарочно-мегаполісні панорами супроводжувались шаленошвидким боем та рвучкими рухами виконавців, а ось краєвиди японських гір, озер, квітучих садів – плавністю й "ліричністю мотивів" у більш спокійному темпі. Калейдоскоп картинок, віртуозність барабанщиків, плас-

тичність їхніх рухів настільки гармонійно поєднувались, що на мить виникала ілюзія: ось воно, розкриття тайни Сходу, зовсім поруч... Але, на жаль, а, можливо, й на щастя, розгадати її, як і саму Японію, неможливо; можна лише підсвідомо відчувати гармонію.

Експресія барабанщиків "TAWOO", яку можна порівняти з "дикими танцями" нашої Руслани, передалася глядачам. Пані Каорі постійно спілкувалась з публікою і зрештою запропонувала глядачам спробувати себе в ролі японських барабанщиків. Бажаючих виявилось чимало, та потрапили до тимчасового "другого складу" найспритніші. Українські хлопці й дівчата зі слов'янською заповзятістю, старанністю повторювали "провідну партію" японської солістки, стараннісінько повторювали "провідну партію" японської солістки, стараннісінько повторювали "провідну партію" японської солістки, стараннісінько повторювали "провідну партію" японської солістки.

Перед кожним барабанщиком було одразу кілька тайко різних за "голосом" та "віком". Як розповіли нам потім самі виконавці, хороший інструмент роблять зі спеціального дерева дзейква. Чим старше дерево – тим краще. Кожен барабанщик "вищує" свій тайко, який протягом свого "життя" звучить по-різному.

Після закінчення концерту зала аплодувала "TAWOO" стоячи.

У День знань картинна галерея ім. Вєніаміна Кушніра факультету соціології відкрила новий сезон – виставкою живопису І.А.Шеховцової – старшого викладача ФММ. На виставці представлено 45 картин, виконаних гуашшю та олією.

Нашому кореспонденту Ірина Анатоліївна розповіла, що в КПІ працює з 1998 р., а писати картини почала три роки тому. Тоді вона

Пісня душі

подорожувала, побувала в Карпатах, на Чорному морі, і захотіла відобразити побачену красу на папері. Потім стала малювати квіти – і ті, що вирощує на дачі, і польові. І Київ хотілося зобразити. Спочатку використовувала гуаш, пізніше – перейшла на олійні фарби як більш довговічні.

На моє запитання, чи вчилася малювати, відповіла, що ні. У школі малювала як усі діти, може трохи краще. Можливо, свій дар художниці, про який довго не знала, успадку-

вала від прадіда Григорія Дядченка – учня засновника української школи живопису Олександра Мурашка. Нинішня виставка – перша для Ірини Анатоліївни. На картинах – квіти, море, Карпати, знайомі й незвичні. І на всіх – та краса, що є в природі навколо нас, яку часто не помічаємо і яку часто не хочуть помічати професійні художники, що в погоні за модою намагаються нажахати глядачів.

Цікаво відмітити, що І.А.Шеховцова почала писати картини

Відголоски хвилі ритму ще довго шуміли у вухах, а перед очима 25-им кадром миготіла гілочка квітучої сакури.

Шоу від японських барабанщиків розпочало "Місяць Японії в Україні", який, до речі, триватиме аж три календарних (до кінця листопада). Попереду ще багато цікавого й екзотичного. Києви, а також жителі Харкова, Чернігова, Львова, Одеси та інших міст України впродовж осені матимуть змогу познайомитись ближче з культурою Країни Вранішнього Сонця. Демонстрація чайної церемонії, виставка японської каліграфії, нецке, оригами та ікебани, змагання ораторів японською мовою, турнір з кендо на Кубок Посла Японії, концерти скрипкової та фортепіанної музики і ще багато чого цікавого. Подорожі про ці та інші заходи, місце та дату їх проведення можна знайти на інформаційних стендах НТУУ "КПІ". Далекий Схід стає ближчим. Наблизьтесь до нього й ви.

Майя Заховайко

ФОТОПОГЛЯД

після п'яти років роботи в КПІ. Думається, це не випадково. Останніми роками наш політехнічний і зовні, і всередині стає красивішим і надихає відтворювати красу. І те, що багато політехніків різних спеціальностей залучаються до художньої творчості, дає надію на те, що КПІ завжди буде осередком не тільки освіти і науки, але й краси.

М.Петренко

Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут" оголошує конкурс інноваційних розробок

Термін подання заявок – до 29 вересня 2006 р.

Мета конкурсу – знайти і відібрати такі інноваційні розробки, які мають проривний характер у різних галузях промисловості і виконуються науковцями, викладачами і студентами університету або спільно із провідними компаніями, що працюють у галузі високих технологій.

Переможцям конкурсу будуть надані:

- офіси (представництва) у приміщенні Технополісу "Київська політехніка" (корпус 6 НТУУ "КПІ");
- пільги при укладанні орендних договорів (продовжений термін договору і зниження вартість оплати);
- консультативна і фінансова підтримка при доведенні інноваційної розробки до стадії комерціалізації;
- допомога у патентуванні, ліцензуванні, проведенні маркетингових досліджень;
- можливості участі у проведенні наукових конференцій, семінарів, круглих столів.

Крім того, інформаційні матеріали переможців конкурсу будуть розміщені на сайті НТУУ "КПІ", у приміщенні Технополісу "Київська політехніка", рекламуватимуться на українських та міжнародних виставках.

До участі у конкурсі запрошуються: малі підприємства, які створені співробітниками і студентами університету, наукові колективи (групи) і студентські науково-дослідні групи, які займаються інноваційною діяльністю, а також компанії, підприємства, організації, що спільно з науковцями університету працюють у галузі високих технологій.

Для участі у конкурсі до Організаційного комітету **подається запит (форма запити на сайті):** <http://www.ntu-kpi.kiev.ua> на електронну адресу: market@tpolis.ntu-kpi.kiev.ua

Телефони для довідок: 236-40-56, 495-99-52.

Майбутні поповнення Політехніки – учні школи-ліцею "Тріумф" – після екскурсії у ДПМ

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ГНАТОВИЧ

Редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.І.БАКУН

Комп'ютерний набір
Л.М.КОТОВСЬКА

Коректор
О.А.КІЛХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ «Атополь»,
м. Київ, пр. Московський, 9
Тираж 1500

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.